

Σε συνέχεια του προηγούμενου άρθρου, η σύνταξη του ρωσόφωνου αριστερού μπλογκ <http://cassad-eng.livejournal.com/> αρθρογραφεί ξεδιαλύνοντας το πολιτικό τοπίο στο φόντο της υπογραφείσας εκεχειρίας. Το κείμενο μεταφράζεται στα πλαίσια της κίνησης ιδεών.

“1. Όσον αφορά τα πολιτικά θεμέλια της αντικατάστασης της ηγεσίας των Λαϊκών Δημοκρατιών Ντονιέτσκ-Λουγκάνσκ έγραψα πάνω από μία φορά, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, κυρίως στα υλικά που σχετίζονται με τις προσπάθειες για την εξουδετέρωση του Strelkov. Τελικά, υπήρξε μια προσπάθεια για την εφαρμογή στις αρχές Σεπτεμβρίου του ίδιου σχεδίου που επινοήθηκε στις αρχές Ιουλίου. Εκείνοι που δεν είχαν διαπραγματευτικές ικανότητες παραγκωνίστηκαν, στους άλλους αναστάλθηκαν οι γραμμές αποστολών. Αν κάποιος δεν το καταλαβαίνει ακόμα, **οι αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας σε ορισμένους ή άλλους διοικητές είναι το έμμεσο στοιχείο ελέγχου πάνω στις πολιτικές διαδικασίες στο Donbass.** Εκείνοι που λαμβάνουν ανθρωπιστική βοήθεια είναι οι καλοί, αυτοί που δεν λαμβάνουν είναι στο περιθώριο, στην καλύτερη γι’ αυτούς περίπτωση. Μετά από ένα ορισμένο σημείο, η βαλβίδα των αποστολών της ανθρωπιστικής βοήθειας αυθαίρετα ενεργοποιείται προς το συμφέρον ορισμένων διοικητών και κλείνει για όσους είναι πεισματάρηδες. Έτσι λαμβάνει χώρα στην πραγματικότητα η **αύξηση της δυνατότητας ελέγχου από τη Μόσχα.**

2. Η Μόσχα, ακριβώς όπως την άνοιξη του 2014, δεν έχει μια συνεκτική στρατηγική για το Donbass. Λειτουργεί περιπτωσιολογικά. Αυτό συμβαίνει επειδή η γραμμή προς μια Μεγάλη Νοβορόσια, η οποία είχε προγραμματιστεί στις αρχές Μαρτίου και απαιτεί μια στρατιωτική επέμβαση για την υποστήριξή της, εγκαταλείφθηκε. Αλλά επειδή η εξέγερση στην πραγματικότητα ήδη προχωρούσε ολοταχώς από εκείνη τη στιγμή, **το Κρεμλίνο αντιμετωπίζει ένα δυσάρεστο δίλημμα: η στρατιωτική επέμβαση είχε αποκλειστεί λόγω απειλής άμεσης αντιπαράθεσης με τις ΗΠΑ. Έπρεπε, επίσης, να αποκλείσουν μια πλήρη εγκατάλειψη της Νοβορόσια, γιατί οι συνέπειές για την εσωτερική σταθερότητα της Ρωσικής Ομοσπονδίας θεωρήθηκαν μη αποδεκτές. Στο τέλος, επιλέχθηκε μία παραλλαγή 50-50, όταν απ’ τη μια μεριά τροφοδοτούσαν την πολιτοφυλακή και από την άλλη πλευρά προσπαθούσαν να διαπραγματευθούν με τους**

ουκρανούς ολιγάρχες (παρακάμπτοντας τις ΗΠΑ) για την άμβλυνση της κατάστασης.

3. Οι διαπραγματεύσεις συνεχίστηκαν όλο τον Ιούνιο. Εν τω μεταξύ υπήρχε μια μικρή ροή της ανθρωπιστικής βοήθειας προς την πολιτοφυλακή. Οι μάχες ήταν γενικά χαμηλής έντασης (σε σύγκριση με τον Ιούλιο και τον Αύγουστο), οι πλευρές στριμώχνονταν, προσπαθώντας να βρουν μια συμβιβαστική λύση, αλλά αυτό δεν μπορούσε να επιτευχθεί. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η Μαριούπολη παραδόθηκε στη χούντα με τη βοήθεια του Akhmetov. Στο Ντόνετσκ ασχολούνταν με κάθε δυνατή δραστηριότητα (επιδρομές, αγώνες για την εξουσία, αγώνες για την ανθρωπιστική βοήθεια, δημιουργία Συνταγμάτων διαφόρων βαθμών της λογικής), εκτός από τον πόλεμο. Ο Strelkov, ο οποίος εμφανίστηκε στο Slavyansk με την προσδοκία μιας στρατιωτικής επέμβασης (πράγμα που δεν συνέβη) και κάθισε στον κρίσιμο συγκοινωνιακό κόμβο στο πίσω μέρος της στρατιωτικής ομάδας της χούντας που κάλυπτε τα σύνορα από μια πιθανή εισβολή, ήταν ειλικρινά «θλιμμένος», ενώ ο ολοένα και ισχυρότερος στρατός της χούντας, συνέχισε να περικυκλώνει το Slavyansk, προετοιμάζοντας έναν θύλακα για τον Strelkov.

4. Αργότερα τα γνωστά γεγονότα συνέβησαν: η επίθεση της χούντας άρχισε την 1η Ιουλίου, το Slavyansk έπεσε σε μια λειτουργική περικύκλωση, οι εργασίες για την παράδοση της πόλης ξεκίνησαν στο Ντόνετσκ, ο Strelkov, μετά από διαβουλεύσεις με τη Μόσχα, άφησε το Slavyansk και το Kramatorsk και έφτασε στο Donetsk με 2000 μαχητές. Αμέσως, οι Pozhidayev, Khodakovsky, Lukyanchenko πετάχτηκαν από τις θέσεις τους. Ο Pushilin έφυγε λίγο αργότερα. Μετά από αυτό ο πόλεμος έγινε πολύ σοβαρός, χωρίς αστεία: οι απώλειες πήραν πραγματικά μαζικές διαστάσεις, η καταστροφή ήταν πραγματικά μεγάλης κλίμακας, κάθε όπλο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί χρησιμοποιήθηκε. Η αποτυχία των προσπαθειών να διαπραγματευτεί φυσικά οδήγησε τις προσπάθειες της χούντας να κερδίσει τον πόλεμο, χρησιμοποιώντας μόνο τη δύναμη. Έφτασαν κοντά σε αυτό κατά το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, όταν μετά από ένα μήνα από αιματηρές μάχες αποσπάσματα της εισήλθαν στους δρόμους του Shakhtyorsk και του Krasnyi Luch. Αλλά, όπως ξέρουμε τώρα, αυτό δεν συνέβη και η Νοβορόσια άντεξε.

5. Εν τω μεταξύ, αφού ο Strelkov έφτασε στο Ντονιέτσκ, λόγω της αύξησης της πυκνότητας της διάταξης μάχης τους, οι πολιτοφυλακές κατάφεραν να απελευθερώσουν τις δυνάμεις τους και δημιούργησαν την πρώτη μεγάλη περικύκλωση της χούντας, η οποία τερματίστηκε με μια μαζική καταστροφή με χιλιάδες νεκρούς και αγνοούμενους και επίσης με περισσότερα από εκατό τεθωρακισμένα οχήματα που καταστράφηκαν και λαφυραγωγήθηκαν από την πολιτοφυλακή. Την ίδια στιγμή, οι διαπραγματεύσεις με Akhmetov και Poroshenko συνεχίστηκαν από τους εμπνευστές των διαπραγματεύσεων με τη χούντα (οι άμεσες επαφές

πραγματοποιήθηκαν τόσο από τον Σουρκόφ -σημ: Ρώσος πολιτικός κι επιχειρηματίας που δούλεψε πλάι σε όλα τα πολιτικά επιτελεία απ' την εποχή του Γιέλτσιν και βρέθηκε μέσα στα 7 πρώτα πρόσωπα στη λίστα των αμερικανικών οικονομικών κυρώσεων, με πάγωμα καταθέσεων, περιουσιών κ.ο.κ.- προσωπικά όσο και από τους ανθρώπους του) και τα αφεντικά τους – τους Ρώσους ολιγάρχες, όπως ο Friedman και πρώην μέλη από τη λεγόμενη **"The Family"**, όπως ο Voloshin. Ο Kolomoisky -σημ: ουκρανός ολιγάρχης που χρηματοδοτεί τις περισσότερες φασιστικές παραστρατιωτικές μονάδες-, καθώς η σύγκρουση του με Poroshenko ξετυλισσόταν, αποκλείστηκε σταδιακά από τους πιθανούς εταίρους σε αυτές τις διαπραγματεύσεις. Τώρα η Ρωσία και ο Poroshenko τον σφυροκοπούν μαζί: Ο **"Benya"** δεν είναι πλέον απαραίτητος, ο **"Benya"** θα επωμιστεί την ευθύνη για τον εμφύλιο πόλεμο.

Το κύριο ενδιαφέρον των κύκλων που εκπροσωπούνται από τον Σουρκόφ είναι να αποφευχθεί μια άμεση αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, η οποία θα θέσει τα περιουσιακά τους στοιχεία στη Δύση και την ικανότητά τους να λειτουργούν τις επιχειρήσεις τους εκεί υπό απειλή. Η οριακή συνθήκη ήταν να αποφευχθεί μια πλήρης εγκατάλειψη, η οποία θα βλάψει κυρίως τον Πούτιν. Αυτός θα πρέπει να εξηγήσει γιατί παρ' όλη τη στομφώδη υπερ-πατριωτική ρητορική του, η Ρωσία σκύβει ξανά και ξανά στην Ουκρανία – μια φορά βάζουν τον Γιουσένκο, μια άλλη φορά εκθρονίζουν τον Γιανούκοβιτς, και τώρα η Νοβορόσια εγκαταλείπεται. **Έτσι, ενώ επιτίθονταν στον Strelkon προς όφελος των Ρώσων και Ουκρανών ολιγαρχών οι οποίοι προσπαθούσαν να διαπραγματευτούν, η βαλβίδα της "αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος" άρχισε να ανοίγει σταδιακά, αλλά σε αυστηρά ομοιοπαθητικές δόσεις.**

6. Αυτό ήταν αρκετό για τους μαχητές της πολιτοφυλακής ώστε να συγκρατήσουν την επίθεση των δυνάμεων της χούντας. Η πολιτοφυλακή υπέστη απώλειες και σιγά-σιγά υποχώρησε στις καίριες θέσεις: λίγο-πολύ παραδίδοντας τα Lisichansk, Debalcevo, και Saur-Mogila. Όλα αυτά αρκετά εύλογα οδήγησαν στην κρίση του Αυγούστου, όταν η χούντα προσπάθησε να επιτύχει μια αποφασιστική νίκη χρησιμοποιώντας το προγεφύρωμα στο Debalcevo, φτάνοντας τόσο κοντά στη νίκη που θα μπορούσε σχεδόν να την αγγίξει. Είναι πολύ πιθανό ότι αν η χούντα δεν σχεδίαζε διάφορες ηλίθιες κινήσεις κοντά στο Perekor και στα σύνορα με την Υπερδνειστερία, αλλά χρησιμοποιούσε το στρατιωτικό δυναμικό που βρισκόταν εκεί για το Donbass, τότε θα ήταν επαρκείς για να αποκόψουν πραγματικά τη ΛΔ Ντονιέτσκ από το Λουγκάνσκ. Αλλά αυτό δεν συνέβη. Στη Μόσχα έγινε κατανοητό ότι δεν είναι πλέον δυνατόν να περιμένουν άλλο. **Ακολούθησε η ταχεία αντικατάσταση της ηγεσίας των ΛΔ Ντονιέτσκ και Λουγκάνσκ με πιο ελεγχόμενους ανθρώπους. Αντικαταστάθηκαν ακριβώς με την έμφαση στις διαπραγματεύσεις με την χούντα. Ο κύριος μηχανισμός της αντικατάστασης ήταν η ανθρωπιστική βοήθεια. Στον ίδιο τον Strelkon τέθηκε ένας σαφής όρος: είτε θα έφευγε ή οι στρατιώτες του δεν θα έπαιρναν**

την ενίσχυση. Είναι αρκετά σαφές τι επέλεξε ο Strelkon. Στους ιδιώτες εργολάβους ειπώθηκε ανοιχτά να μην αποστέλλουν φορτία στον Strelkon λίγες ημέρες πριν από την παραίτησή του. Επειδή η απόφαση να ανοίξει η “κόκκινη βαλβίδα της αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος” πλήρως είχε ήδη παρθεί, οι επιμελητές της ουκρανικής κατεύθυνσης δεν είχαν καμία όρεξη να λάβει ο Strelkon τα εύσημα γι’ αυτό. Μέχρι τότε είχε ήδη καταφέρει να υπερασπιστεί επιτυχώς το Slavyansk για 3 μήνες και στη συνέχεια να υπερασπιστεί την πόλη του Ντονιέτσκ για περισσότερο από ένα μήνα. Ως εκ τούτου, ακριβώς πριν από την έναρξη της αντεπίθεσης, ακολουθώντας τον Bolotov (στην περίπτωση αυτή υπήρχαν τόσο πολιτικοί όσο και μια σειρά από μη-πολιτικούς λόγους), ο Strelkon αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Κυριολεκτικά μέσα σε λίγες ημέρες, το θερμό ρεύμα του νερού από την «κόκκινη βαλβίδα της αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος” άρχισε να λιώνει τις μονάδες της χούντας σε ταχέως αναδυόμενα “καζάνια”. Αυτό οδήγησε στη συνολική αποκαλυπτική εικόνα των καμένων σωμάτων καμένων τανκς, και άλλου υλικού. Οι απώλειες της χούντας αυξάνονταν κατά το συντελεστή αρκετές δεκάδες φορές σε λίγες ημέρες και η πρώτη γραμμή άρχισε να παίρνει όλο και πιο επικίνδυνη μορφή.

7. Η χούντα έχασε σαφώς αυτή τη στιγμή και συνέχισε να προσπαθεί να διασπάσει την άμυνα του στρατού της Νοβορόσια κοντά στο Ilonaysk παρά την απειλητική κατάσταση, με εμπιστοσύνη που θα άξιζε σ’ έναν καλύτερο σκοπό. Είναι λίγο πολύ το ίδιο πράγμα που έκαναν οι Γερμανοί στο Στάλινγκραντ. Αυτό οδήγησε σε μια τρομακτική καταστροφή και τη διάλυση του συνόλου του Νοτίου Μετώπου. Η “κόκκινη βαλβίδα της αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος” έπαιξε το ρόλο της τέλεια και η χούντα άρχισε να σφαγιάζεται ανοιχτά σε πολυάριθμα “καζάνια”. Σε ορισμένα σημεία έγινε από τις δυνάμεις του στρατού της Νοβορόσια, σε άλλα μέρη έγινε από “εμπόρους των αποθηκών στρατιωτικού πλεονάσματος”. Αλλά επίσημα δεν υπάρχουν και δεν υπήρχαν “εμπορευόμενοι” εκεί. Η χούντα οπισθοχώρησε κατ’ ευθείαν στη Μαριούπολη στα νότια, παραδόθηκε το αεροδρόμιο του Lugansk και το Lutugino, παρέδωσε το Debalcevo και το ζήτημα της εισόδου του στρατού της Νοβορόσια στον επιχειρησιακό χώρο τέθηκε στην ημερήσια διάταξη. **Εν τω μεταξύ, η Ρωσία εκμεταλλευόταν την ευκαιρία εξαιτίας της ανεπιτυχούς πρόκλησης με το καταρριφθέν “Boeing”. Το “Boeing” καταρρίφθηκε από τη χούντα, αλλά αυτή δεν μπορούσε να πετάξει σωστά την ευθύνη στην πολιτοφυλακή και τον Πούτιν.** Έτσι, ενώ η χούντα φώναζε ότι η “αποθήκη στρατιωτικού πλεονάσματος” μετατρέπεται σε ένα στούντιο παραγωγής ταινιών ενηλίκων, όπου ο ουκρανικός στρατός περνάει πολύ δύσκολα, η Ρωσία όπως ήταν αναμενόμενο έδειχνε το “Boeing” και τη χούντα. Ως αποτέλεσμα αυτού, μια όμορφα διαμορφωμένη γραμμή πληροφόρησης της Δύσης σε σχέση με τη Νοβορόσια υπονομεύθηκε προσωρινά από αυτήν την αποτυχημένη προβοκάτσια, η οποία τώρα εγκαταλείπεται, αν και με δυσκολία.

Η επίθεση στη Μαριούπολη, μια πλήρης σάρωση του Debalcevo, η κατάληψη του Schastye, τα χτυπήματα στο Lisichansk και το Severodonetsk, καθώς επίσης και η επίθεση στην Konstantinovka ήταν στην ημερήσια διάταξη. Η απειλή της απόλυτης στρατιωτικής καταστροφής άρχισε να ξεπροβάλλει μπροστά στη χούντα, στο φόντο μιας αξιοθρήνητης κατάστασης στα μετόπισθεν.

8. Ως το τέλος Αυγούστου - αρχές Σεπτεμβρίου έγινε σαφές σε όλους ότι δεν θα είναι δυνατόν να καταστραφεί στρατιωτικά η Νοβορόσια. Η χούντα σαφώς έφτυνε αίμα και την ίδια στιγμή οι ΗΠΑ και οι δορυφόροι τους, άρχισαν να σκληραίνουν την πολιτική τους όσον αφορά τις σχέσεις με τη Ρωσική Ομοσπονδία. Ακριβώς όπως και τον Απρίλιο, οι προσπάθειες για την άμβλυνση της διαδικασίας, παρακάμπτοντας τις ΗΠΑ, ξεκίνησαν, σημειώνοντας κάποια αποδεκτά αποτέλεσμα επί του εδάφους (προσπαθούν να καλύψουν αυτές τις προσπάθειες με τα φαντάσματα των μέσων ενημέρωσης, όπως το «ενωμένη φιλο-ρωσική Ουκρανία» και διάφορες σάπιες αναφορές περί «ομοσπονδιοποίησης»). **Αν κοιτάξετε προσεκτικά, οι ΗΠΑ δεν είχαν πραγματικά εκπροσώπηση κατά τη διάρκεια των συνομιλιών του Μινσκ. Και η συμπεριφορά της χούντας εξαρτάται ακριβώς από τις ΗΠΑ. Μέχρι το Σεπτέμβριο, ο Akhmetov ήδη κατάφερε να ενισχύσει πλήρως τις θέσεις του στις δομές της ΛΔ Ντονιέτσκ (θα τα πάει μια χαρά στη Νοβορόσια, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα) και να στήσει ένα συγκεκριμένο διάλογο με τη Μόσχα. Όλοι οι άνθρωποι που δεν ήταν διατεθειμένοι να διαπραγματευτούν απομακρύνθηκαν από καίριες θέσεις.** Έτσι, ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις στο Μινσκ, οι οποίες υποτίθεται ότι θα καθορίσουν όχι μόνο το μέλλον της Νοβορόσια, αλλά θα βοηθήσουν και τη Ρωσία να αποφύγει μια άμεση αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, απομακρύνοντας σταδιακά τον πόλεμο, αλλά και αποφεύγοντας τις κυρώσεις που αγγίζουν “την πολύτιμή μας Gazprom” , το πετρέλαιο, και τον τραπεζικό τομέα, καθώς επίσης και μερικούς από τους ολιγάρχες. **Λίγα εξαρτώνται από τους Zakharchenko και Plotnitsky** -σημ: πρωθυπουργοί των ΛΔ Ντονιέτσκ-Λουγκάνσκ- **εδώ, και οι δύο τους εξαρτώνται από τις ανθρωπιστικές αποστολές και, εάν είναι αναγκαίο, τότε θα να αντικατασταθούν με ακόμη πιο ευέλικτους ανθρώπους.** Η χούντα φυσικά άρπαξε μια τέτοια ευκαιρία, επειδή η επίθεση από τον στρατό της Νοβορόσια αναπτυσσόταν με επιτυχία και η χούντα δεν είχε κανένα στρατιωτικό τρόπο για να τη σταματήσει. Η επίθεση η ίδια δεν ξέμεινε από δυναμική ακόμα και θα μπορούσε να συνεχίσει με επιτυχία για ακόμα 5-7 ημέρες τουλάχιστον, απελευθερώνοντας σημαντικές περιοχές και μεγάλες πόλεις στο πλαίσιο της διαδικασίας. **Από στρατιωτική άποψη, η χούντα σίγουρα ωφελείται από αυτή την ανάπαυλα.** Έχει σήμερα επείγουσες ανάγκες να κλείσει τρύπες στην πρώτη γραμμή και να αποστείλλει ενισχύσεις εκεί, εκτελώντας τοπικές επιθέσεις ταυτόχρονα, παρόμοιες με την επίθεση στο Telmanovo με στόχο να ξεκόψει την ομάδα του Novoazov του στρατού των Νοβορόσια από

τις κύριες δυνάμεις στα βόρεια του Telmanovo. Η Ρωσία πήρε επίσης αυτό που ήθελε υπό τη μορφή του μαλακώματος της ρητορικής των ΗΠΑ και των δορυφόρων τους και την καθυστέρηση των κυρώσεων. Οι απλοί μαχητές των πολιτοφυλακών και τα φασιστικά τιμωρητικά στρατεύματα, που δεν καταλαβαίνουν προς τι είναι η ανακωχή ... φυσικά, δεν ρωτήθηκαν. Στο πλαίσιο της λεγόμενης “μεγάλης πολιτικής” αυτά είναι μόνο τα αναλώσιμα κομμάτια για τη “σκακιέρα”. Μερικά από αυτά μπορεί να αιμορραγούν στην άμυνα για ένα μήνα, περιμένοντας για την βαλβίδα της “αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος” να ανοίξει γι’ αυτούς. Άλλοι μπορεί να χαθούν κατά εκατοντάδες στα “καζάνια”, βρίζοντας τον Poroshenko και τις Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας.

9. Ωστόσο, παρά την πολιτική ανακωχή, ο πόλεμος συνεχίζεται ως τέτοιος, επειδή η λογική της σύγκρουσης απαιτεί τη διευθέτησή του με ακριβώς στρατιωτικά μέσα. Η αδράνεια του πολέμου προκάλεσε νέα ανταλλαγή πυρών, βομβαρδισμούς, και μάχες. Ταυτόχρονα, η χούντα ανοιχτά και δημόσια αποδεικνύει ότι χρησιμοποιεί αυτή την “κατάπαυση” για τη συσσώρευση δυνάμεων και για την προετοιμασία μιας νέας επίθεσης. Οι ΗΠΑ το βλέπουν αυτό επιδοκιμαστικά, επειδή η στρατιωτική λύση του προβλήματος της Νοβορόσια και η τελική ήττα της Ρωσίας στον αγώνα για την Ουκρανία είναι μεταξύ των εθνικών συμφερόντων της. Είναι απολύτως άσχετο, το ποια θα είναι η κατάσταση της χούντας – όσο παραμένει στην εξουσία, θα χρησιμοποιείται κατά της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Η ταλαιπωρία του πληθυσμού, τα θύματα μεταξύ των στρατιωτών, η καταστροφή των υποδομών – από την άποψη των ΗΠΑ, όλα αυτά είναι απλώς ασήμαντες παράπλευρες απώλειες. Έτσι, **από στρατιωτική άποψη, μόνο η πλήρης καταστροφή της φασιστικής χούντας είναι η καλύτερη εγγύηση για τον τερματισμό του πολέμου.** Η ηγεσία της Νοβορόσια το καταλαβαίνει αυτό, αλλά δεν μπορεί να κάνει τίποτα – θα εξαρτάται από την πολιτική γραμμή των επιμελητών της ουκρανικής πολιτικής και τις ανθρωπιστικές αποστολές.

Από εκεί προέρχονται ηλίθιες ανακοινώσεις όπως “νομίζαμε ότι η χούντα θα μπορούσε ενδεχομένως να τηρήσει την κατάπαυση του πυρός, αλλά δεν το βλέπουμε – κακή, κακή φασιστική χούντα”. Φυσικά, αυτά τα λόγια κι οι θεατρinizμοί επιπέδου νηπιαγωγείου δυσφημούν σοβαρά τόσο την στρατιωτική όσο και την πολιτική ηγεσία των Λαϊκών Δημοκρατιών και τη ρωσική πολιτική στη Νοβορόσια. Η χούντα κατάλαβε αυτή τη συγκυρία και προφανώς τη χρησιμοποιεί, αλλά έχει ένα πρόβλημα: δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα της Νοβορόσια με τη βία αν το χέρι των αμερικανικών κυρώσεων δεν μπει πάνω στην “κόκκινη βαλβίδα της αποθήκης στρατιωτικού πλεονάσματος” και προσεκτικά την κλείσει, προσφέροντας στη χούντα τον απαραίτητο χρόνο. Διαφορετικά, είναι σίγουρα πιθανό να ξεκινήσει μια νέα επίθεση, αλλά ο κίνδυνος είναι πολύ υψηλός όχι να δουν τις σημαίες της χούντας πάνω από το Ντονιέτσκ και την Gorlovka αλλά μάλλον να παραλάβουν νέες χιλιάδες

πτώματα και εκατοντάδες κατεστραμμένων τανκς και οχημάτων μεταφοράς προσωπικού με ένα ακόμη ψύχραιμο ξέσπασμα από τους πατριώτες της Ουκρανίας ότι ο Poroshenko και οι στρατηγοί τους πρόδωσαν όλους.

Επειδή οι διάφορες πλευρές δεν μπορούν να καθορίσουν τις παραμέτρους για την επίλυση της κρίσης, ο πόλεμος συνεχίζεται από μόνος του. Η ανάληψη στρατιωτικής δράσης πλήρους κλίμακας φαίνεται αναπόφευκτη, επειδή οι ΗΠΑ θα ωθήσουν τη χούντα στη βίαιη καταστροφή της Νοβορόσια. Η Ρωσία, από την άλλη πλευρά, θα βρεθεί στο ίδιο δίλημμα αποφάσεων: ανάμεσα σε ένα δυναμικό σενάριο (στρατιωτική επέμβαση ή “αγενείς έμποροι” δεν είναι και τόσο σημαντικό – αυτή είναι απλά μια μέθοδος εφαρμογής μιας απόφασης που θα έχει ληφθεί) και εγκατάλειψη της Νοβορόσια (διακοπή στρατιωτικής υποστήριξης, συμφωνία για μια “ενωμένη Ουκρανία”, και το αντιστροφή των όπλων για εκείνους τους διοικητές της Νοβορόσια που θα αρχίσουν να ρωτάνε “δυσάρεστες ερωτήσεις”). Η κύρια δυσκολία των διαπραγματευτών είναι ότι η τυπική αντίδραση της πολιτοφυλακής στην πρόταση της “ενωμένης φιλο-ρωσικής Ουκρανίας” είναι “Ποια γαμημένη Ουκρανία;!” Μόνο οι πολιτικοί τεχνολόγοι στη Μόσχα και οι υπάλληλοι του Σουρκόφ, ο οποίος μεταδίδει αυτές τις αηδίες στις μάζες, μπορούν να αγωνιστούν για την “ενωμένη Ουκρανία” από τη ρωσική πλευρά. **Η πολιτοφυλακή παλεύει για άλλα πράγματα.**

Κάποιοι εξακολουθούν να μην μπορούν να καταλάβουν ότι ο πόλεμος της χούντας εναντίον της Νοβορόσια είναι μόνο μία διάσταση της σύγκρουσης. **Χωρίς την επίλυση των εντάσεων μεταξύ των ΗΠΑ και της Ρωσικής Ομοσπονδίας δεν θα υπάρξει ολοκληρωμένη ειρήνη εκεί. Έτσι,** οι διαπραγματεύσεις στο Μινσκ και το άσεμνο κομμάτι χαρτί που υπογράφηκε εκεί είναι απλά άλλη μια προσπάθεια να ξεφύγουν από το παραπάνω δυσάρεστο δίλημμα. Μία από αυτές τις αποφάσεις θα πρέπει να παρθεί στο τέλος.

Στην πραγματικότητα, αυτός είναι ο λόγος που δεν βιάζομαι να συνταχθώ με τις κραυγές του πλήθους ότι η “Νοβορόσια εγκαταλείφθηκε” ή να αποδώσω τα εύσημα για το “Έξυπνο Σχέδιο του Πούτιν”. Η τελική επιλογή δεν έχει γίνει ακόμη. Οι τρέχουσες προσπάθειες για να αποφευχθεί αυτή η επιλογή κάνουν απλά τις προϋποθέσεις για όταν τελικά γίνει χειρότερες.

Η Νοβορόσια με τη μία ή την άλλη μορφή θα πραγματοποιηθεί σίγουρα. Στις επόμενες εβδομάδες θα αποφασιστεί ποια ακριβώς μορφή θα πάρει, αφού η τελική επιλογή της Ρωσίας στην ουκρανική ερώτηση θα γίνει σαφής.”

σημ: τελικά η ΕΕ στη χθεσινή της Σύνοδο αποφάσισε να λάβει νέα οικονομικά

μέτρα εναντίον της Ρωσίας ενώ η ρωσική πλευρά απείλησε ότι αν τα μέτρα αγγίξουν τον ενεργειακό τομέα θα κλείσει τον εναέριο χώρο της στις αεροπορικές εταιρείες της Δύσης.

Πηγή: [solidarityantifascistukraine](#)